

عنوان مقاله:

نظریه شهر اکولوژیک با تاکید بر شهر گردشگری شانديز

محل انتشار:

نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم معماری و شهرسازی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فروزان طاهری - دکتری برنامه ریزی شهری، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران، مدرس و پژوهشگر

خلاصه مقاله:

شهر شانديز برجستگی نادر خویش را مرهون محیط طبیعی دره ای و شرایط اقلیمی منحصر به فردی است که شرایط مناسبی را برای حضور دهها هزار گردشگر برای این شهر ابره ارمغان آورده است. با توجه به اینکه این شهر در ۳۵ کیلومتری غرب کلانشهر مشهد واقع شده است به لحاظ نقش و جایگاه ویژه گردشگری طبیعی در سطح مجموعه شهری مشهد از اهمیت و جایگاه خاصی برخوردار است. هدف از انجام پژوهش حاضر توجه به شهر گردشگری شانديز به لحاظ پایداری و اکولوژیکی می باشد. روش تحقیق به لحاظ ماهیت توصیفی تحلیلی از نوع ترکیبی (کمی و کیفی) است و روش تحقیق هم اسنادی و میدانی است و ابزار جمع آوری داده نیز فیش برداری به همراه بازدید از محل و تهیه عکس و نقشه و مصاحبه با مسئولین و مدیران محلی است. بررسی اسناد طرح هایفردستی و کتابخانه ای می باشد. یافته های پژوهش در این مطالعه مشخص گردید که شهر شانديز به عنوان یک شهر گردشگری در طی سه دهه گذشته با مشکلات زیادی روبرو گشته است که حاصل آن تغییرات شکل طبیعی زمین و عدم تعادل محیطی، تخریب زمین های کشاورزی، تغییر بیرویه کاربری اراضی، عدم وجود حمل و نقل پایدار، عدم وجود پروژه های سبز شهری، عدم توجه به ترویج دانش اکولوژیکی، از بین رفتن هویت شهری، ساختوسازهای کلان، آلودگی بصری، صوتی، هوا و محیطی و پس رفت اکوسیستمبستر طبیعی، در حال حاضر منجر گردیده است بر این اساس نتایج حاصل موید وضعیت ناپایداری در شهر گردشگری شانديز با توجه به ابعاد دهگانه شهر اکولوژیکی می باشد و برنامه ریزی و مدیریت شهری برای پیشگیری از پیامدهای محیط زیستی و بهبود کیفیتشرایط محیطی و رابطه انسان با طبیعت در چارچوب توسعه پایدار برای شهر شانديز امری ضروری به نظر میرسد.

کلمات کلیدی:

شهر اکولوژیک، برنامه ریزی شهری، پایداری شهری، شهر گردشگری شانديز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1893424>

